

نشانه های کلیسایی پر از روح

اعمال رسولان ۲:۴۱-۴۷

کلمان تندو، کارآموز شبانی

خطبه 30 ژوئیه 2023

عصر همگی بخیر!

خوب است که از یک دوره فشرده دو هفته ای در حوزه علمیه الهیات وست مینستر در فیلادلفیا بازگردید.

از فرصتی که برای مطالعه با مردانی که خداوند و کلام او را دوست دارند، سپاسگزارم.

از این بابت من خدا را شکر می کنم.

هفته گذشته، کشیش کریس در موعظه پنطیکاست پطرس موعظه کرد و در نتیجه، 3000 نفر به انجیل ایمان آوردند و به کلیسای پر از روح مسیح پیوستند.

در ادامه مجموعه ما، قسمتی که امروز روی آن تمرکز می کنیم، تأثیرات ماندگار پنطیکاست را بر کلیسا به ما ارائه می دهد.

و این قسمت نیز برای ما است زیرا ما در عصر روح القدس زندگی می کنیم.

برای اینکه ما کلیسایی پر از روح باشیم، باید به نشانه های کلیسایی پر از روح نگاه کنیم.

لطفاً کلام خدا را از اعمال رسولان ۲:۴۱-۴۷ بشنوید.

41 پس کسانی که کلام او را پذیرفتند تعمید یافتند و در آن روز حدود سه هزار نفر اضافه شدند.

42 و خود را وقف تعلیم و معاشرت رسولان و شکستن نان و دعا کردند.

43 و هیبت بر هر جانی فرود آمد و عجایب و نشانه های بسیار به واسطه رسولان انجام می شد.

44 و همه کسانی که ایمان آوردند با هم بودند و در همه چیز مشترک بودند.

45 و اموال و دارایی های خود را می فروختند و عواید آن را برحسب نیاز بین همگان تقسیم می کردند.

46 و روز به روز با حضور در معبد و نان در خانه های خود، غذای خود را با دلی شاد و سخاوتمند دریافت کردند.

47 خدا را ستایش می کنند و نزد همه مردم لطف دارند.

و خداوند روز به روز بر تعداد آنان که نجات می یافتند افزود.

با هم اشعیا باب ۴۰ آیه ۸ را می خوانیم:

چمن ها پژمرده می شوند ، گل ها محو می شوند ، اما کلام خدای ما تا ابد پابرجا خواهد ماند.

بیا دعا کنیم

ما از شما سپاسگزاریم، پدر، برای کلمه زنده شما.

همانطور که موعظه آن را می شنویم، لطفاً قلب و ذهن ما را برای پذیرفتن آن با سپاس آماده کنید.

زمین های سخت و سنگلاخ را بشکن و به بی ایمانی ما کمک کن.

لطفاً کلام خود را در ما بکارید و به ثمر بنشینید.

گوش های ما را برای شنیدن و هدایت ما به حقیقت خود باز کنید.

از طریق موعظه کلام خود، مسیح را به ما نشان دهید.

جلال خود را بر ما آشکار کن و باشد که هر دلی در اینجا اعتراف کند که مسیح خداوند است، به جلال نام تو.

و به نام عیسی است که ما دعا می کنیم و ایمان می آوریم، آمین!

همانطور که به قسمت امروز نگاه می کنیم، می بینیم که تأثیرات پنطیکاست بر نحوه زندگی مشترک قوم خدا تأثیر گذاشت.

به عنوان یک کلیسا در عصر روح القدس، ما می توانیم از چهار علامت کلیسای پر از روح در این متن بیاموزیم.

وقتی می گویم ”علامت گذاری” منظورم یک ویژگی یا کیفیت متمایز است.

در این قسمت، چهار علامت کلیسایی پر از روح را می بینیم:

(1) کلیسای مطالعه کتاب مقدس.

(۲) کلیسای یاران.

(3) کلیسای پرستش.

و (4) یک کلیسای رسیدن.

این چهار علامت هرگز نباید از هم جدا شوند زیرا همه آنها به هم متصل هستند.

سه علامت اول مربوط به زندگی داخلی کلیسا است.

آخرین علامت مربوط به رابطه کلیسا با جهان است.

سه علامت اول در آیه 42 خلاصه شده و از آیات 43 تا 46 توضیح داده شده است و آخرین علامت در آیه 47 آمده است.

نکته 1: کلیسای مطالعه کتاب مقدس.

اول، می بینیم که یک کلیسای پر از روح یک کلیسای مطالعه کننده کتاب مقدس است.

دکتر لوک، نویسنده کتاب اعمال رسولان، وقتی در مورد علائم این کلیسای پر از روح صحبت می کند، عمدی دارد.

او آیه 42 را با این جمله آغاز می کند: «و خود را وقف تعلیم رسولان کردند...»

”آنها” چه کسانی هستند؟

اینها 120 نفری هستند که روح القدس را دریافت کردند، همراه با 3000 نفری که در نتیجه موعظه پطرس ایمان آوردند.

لوقا نمی گوید که این کلیسای تازه متولد شده زمانی را صرف یادآوری یا اشتیاق برای تجربه پنطیکاست کرده است.

در عوض، او به ما می گوید که این کلیسای مملو از روح یک کلیسای آموزنده بود.

این کلیسا فهمید که، اگرچه پنطیکاست مهم بود، آموزش رسولان پایه و اساس زندگی روحانی آنها خواهد بود.

این کلیسای مملو از روح درک کرد که روح خدا در کلام خدا، از طریق، و بوسیله آن عمل می کند.

بنابراین، آنها با تمام وجود خود را متعهد به شنیدن تعالیم رسولان کردند.

و تعلیم رسولان به چه چیزی اشاره دارد؟

خوب، از اعمال ۲ می بینیم که پطرس، یکی از حواریون، شخص و اثر مسیح را از کتاب مقدس کلیسای اولیه، عهد عتیق، موعظه کرد.

پطرس اعلام کرد که عیسی مسیحی است که مدتها پیش نبوت شده بود و گناهان جهان را حمل کرد.

پطرس به جمعیت نشان داد که این مسیح بیگناه از مردگان برخاسته است و اکنون به عنوان خداوند و مسیح بر تخت نشسته است.

و این همان پیامی است که منجر به تغییر دین 3000 نفر در یک روز شد.

چرا تعلیم رسولان اهمیت دارد؟

سپس مؤمنان فهمیدند که اگر می‌خواهند مسیح را در مشارکت خود به عنوان ایمانداران بازتاب دهند، باید بیشتر درباره مسیح بدانند.

از آنجا که آموزه های رسولان بر مسیح متمرکز بود، این مؤمنان تعالیم رسولان را ستون وحدت خود می دانستند.

آنها می دانستند که تجربیات می آیند و می روند.

اما برای استوار ماندن در حقیقت، آنها نیاز به شنیدن پیام رسولان داشتند.

بنابراین، چگونه ما امروز خود را وقف تعالیم رسولان می کنیم؟

خوشبختانه، تمام آنچه رسولان تعلیم دادند در عهد جدید خلاصه شده است.

و هنگامی که خود را وقف مطالعه عهد جدید می کنید، متوجه می شوید که رسولان نیز عهد عتیق را دوست داشتند.

این به این دلیل است که عهد جدید عهد عتیق توضیح داده شده و کاملاً نازل شده است. وقف خود را به تعالیم رسولان مطالعه مجدانه کل کتاب مقدس است. به عنوان یک کلیسا در عصر روح، ما باید خود را وقف حقیقت خدا نمایان شده در کتاب مقدس کنیم. زیرا روح القدسی که در ما ساکن است روح حقیقت است. حقیقت خدا این است که پایه و اساس معاشرت ما باشد.

این من را به نقطه ۲ هدایت می کند: یک کلیسای یاران.

در گذر خود، همچنین می بینیم که یک کلیسای پر از روح یک کلیسای مشارکتی است. آیه 42 می گوید: «آنها خود را وقف مشارکت کردند...» کلمه یونانی که در آیه 42 به «همراهی» ترجمه شده است «Koinōnia» است. این کلمه به چیزهای زیادی از جمله «اشتراک» و «مشارکت» اشاره دارد. بنابراین، این مؤمنان چه چیزی مشترک داشتند؟ اول، با ایمان، ما در خدای سه گانه شریک هستیم. بعدها، یوحنا رسول توضیح داد که او درباره عیسی نوشته است تا ایمانداران بتوانند با یکدیگر مشارکت داشته باشند. او در اول یوحنا 1: 3 می نویسد: ما اعلام می کنیم... تا شما نیز با ما شراکت داشته باشید. و در واقع مشارکت ما با پدر و پسر او عیسی مسیح است.»

پولس همچنین ایده مشارکت را برمیگزیند و آن را در مورد روح القدس در دوم قرنتیان 13:14 به کار می برد. پولس می نویسد: «... مشارکت روح القدس با همه شما باد.» به عبارت دیگر می توان گفت که این همراهی در درجه اول عبارت است از: «یک تجربه تثلیثی، سهم مشترک ما در خدا، پدر، پسر و روح القدس است.» دوم، ما به عنوان مؤمن، آنچه را که داریم در سخاوت به اشتراک می گذاریم. نکته جالب توجه این است که مشارکت و سخاوت در یک کلمه ریشه یونانی مشترک است. در حالی که کلمه ی ترجمه شده «همراهی» «Koinōnia» است، کلمه سخاوتمند ترجمه شده «Koinonikos» است. لوقا پس از صحبت در مورد ارادت مؤمنان به مشارکت، ما را به سخاوتی که با آن مرتبط بود اشاره می کند. در اعمال رسولان 2:44-45 می خوانیم: 44 «و همه کسانی که ایمان آوردند با هم بودند و در همه چیز مشترک بودند. 45 و اموال و اموال خود را می فروختند و عواید آن را برحسب نیاز بین همگان تقسیم می کردند.»

بیشتر زبان ها ضرب المثلی دارند که بر با هم بودن تأکید دارد. در زبان فرانسه، ما می گوئیم «L'union fait la force»، به معنای واقعی کلمه «اتحاد باعث قدرت می شود». مؤمنان در این مرحله اولیه فهمیدند که برای قوی بودن باید با هم باشند. اما پیش از آن، خدای ما یکی از وحدت در تنوع است. او می خواهد که افراد گوناگونی که او آنها را نجات می دهد، در یکپارچگی با هم زندگی کنند. قبل از اینکه معنی عبارت «همه چیزهای مشترک را داشتیم» ببینیم، مهم است که ببینیم معنی آن چیست. این قسمت در مورد اشتراک اموال به کمونیسم یا سوسیالیسم یا هیچ سیستم سیاسی در این مورد اشاره نمی کند. چرا این را می گوئیم؟

کمونیسم اشتراک اجباری کالاها بر این اساس است که هیچکس حق مالکیت چیزی را ندارد. در حالی که سوسیالیسم به مالکیت خصوصی اجازه می دهد، افراد را ملزم می کند که درصد زیادی از دارایی خود را ارائه دهند.

هم کمونیسم و هم سوسیالیسم به مردم نیاز دارند که بدهند.

این دو سیستم هیچ ربطی به سخاوت ندارند.

این به این دلیل است که سخاوت واقعی هرگز نباید توسط هیچ سیستم انسانی اجبار شود.

بلکه سخاوت فقط باید از محبت خدا به ما سرچشمه بگیرد.

برای پیوستن به کلیسا، کلیسا افراد را ملزم نمی‌کند که ابتدا تمام دارایی خود را بفروشند.

کلیسا هم کمونیسم یا سوسیالیسم را ترویج نمی‌کند.

در عوض، ایمانداران فهمیدند که چگونه خدای پدر سخاوتمندانه به آنها هدیه زندگی ابدی را در پسر یگانه خود عیسی مسیح داده است.

و این دانش باعث شد که سخاوتمندانه آنچه را که در اختیار داشتند به اشتراک بگذارند.

انجیل بر بخشش آنها تأثیر گذاشت.

هرگاه نیازی بود، اموال خود را آزادانه می‌فروختند و به نیازمندان خود گشاده دست می‌دادند.

سپس مردم دارایی‌های خود را نعمتی برای جامعه خدا می‌دانستند.

دوستان، کاری که خدا در دادن مسیح به خاطر ما انجام داده است، باید بر بخشش ما نیز تأثیر بگذارد.

برای ما، داشتن «همه چیز مشترک» باید به این معنی باشد که به یاد داشته باشیم که خدا سخاوتمندانه به ما برکت داده است تا فقیران و نیازمندان اطرافمان را سخاوتمندانه برکت دهیم.

این به این دلیل است که همانطور که جان استات به طور مفید بیان می‌کند:

”مشارکت مسیحی مراقبت مسیحی است و مراقبت مسیحی مشارکت مسیحی است.”

معنی این برای ما چیست؟

خوب، این بدان معناست که یکی از راه‌هایی که می‌توانیم بدانیم آیا واقعاً سرشار از روح هستیم، این است که به این فکر کنیم که چگونه می‌دهیم.

بخشش ما می‌تواند نشان دهد که برای دارایی‌ها ارزش قائل هستیم یا خدایی که دارایی‌ها را به ما می‌دهد.

قبل از اینکه به چیزهایی که ندارید فکر کنید، دوست دارم بدانید که خداوند به هر یک از ما چیزی داده است.

این می‌تواند پول، زمان، قدرت، دانش باشد، فقط به نام چند.

چگونه از این دارایی‌های خدادادی استفاده کنیم؟

آیا کمک به نیازمندان در بین خودمان آسان است؟

یا ما بخیلیم؟

به یاد داشته باشید که بخشش بخشی از عبادت است.

و این دلیلی است که ما عشر و هدایایی را در طول عبادت یکشنبه خود تقدیم می‌کنیم.

وقتی سخاوتمندانه می‌دهیم، خدا را شکر می‌کنیم که بخشنده سخاوتمندی است.

این من را به نقطه 3 می‌رساند: یک کلیسای عبادت کننده.

سوم، ما می‌بینیم که یک کلیسای پر از روح یک کلیسای عبادت کننده است.

در آیه 42 می‌بینیم که مؤمنان:

42 «خود را وقف شکستن نان و دعا کردند.»

در عهد جدید، «شکستن نان» می‌تواند هم به شام خداوند و هم به وعده غذایی مشترکی که ایمانداران هنگام جمع شدن برای عبادت می‌خورند اشاره کند.

گاهی اوقات از آن به سادگی «نان شکستن» یاد می‌شود.

در گذر خود می‌بینیم که هرگاه مؤمنان برای شکستن نان جمع می‌شدند، دعا می‌کردند و خداوند را عبادت می‌کردند.

صرف غذا و عشای ربانی با هم فرصتی را برای نمازگزاران ایجاد کرد.

این یکی از دلایلی است که ما در اینجا در One Voice شام و شام خداوند می‌خوریم.

در اعمال رسولان 46: 2-47a می‌خوانیم:

46 «و روز به روز با هم در معبد می‌رفتند و در خانه‌های خود نان می‌شستند و غذای خود را با دلی شاد و سخاوتمند می‌پذیرفتند.

47 الف خدا را ستایش می‌کنند و نزد همه مردم لطف دارند.»

”روز به روز“ در اینجا می‌تواند به معنای ”هر روز“ نیز باشد. مؤمنان اولیه اغلب برای عبادت و شکستن نان گرد هم می‌آمدند. نکته دیگری که متوجه می‌شویم این است که آنها هم در معبد و هم در خانه‌ها عبادت می‌کردند. آنها فهمیدند که عبادت فقط یک رویداد یکشنبه نیست، نه چیزی که فقط در کلیسا اتفاق می‌افتد. برای این مؤمنان، عبادت امری روزمره بود، هم در کلیسا و هم در خانه. به دلیل اهمیت عبادت، کلام خدا به ما توصیه می‌کند که از ملاقات با یکدیگر غافل نشویم، زیرا این فرصتی را برای تشویق یکدیگر فراهم می‌کند. عبرانیان 10:24-25 می‌گوید:

24 «و بیندیشیم که چگونه یکدیگر را به محبت و اعمال نیک برانگیزد،
25 از ملاقات با هم غافل نشوید، همانطور که عادت برخی است.
بلکه همدیگر را تشویق کنید، و هر چه می‌بینید روز نزدیک است.»

همچنین توجه داشته باشید که عبادت منظم در کلیسا و خانه‌ها باعث شادی می‌شود. و آنجا که شادی و دل‌های سخاوتمند است، قوم خدا پیوسته خدا را ستایش می‌کنند. چقدر دعا می‌کنم که خداوند شادی ما را هنگام عبادت افزایش دهد. در اعمال رسولان ۲:43 می‌خوانیم که به خاطر کاری که روح انجام می‌داد، هیبت بر همه بود. آخرین عبارت اعمال رسولان ۲: 47 الف بیان می‌کند: ”...از لطف همه مردم برخوردار باشید.“ این ثمره طبیعی یک جامعه عبادی است. «کل مردم» در این آیه شامل مسیحیان و غیر مسیحیان می‌شود. غیر مسیحیان در اورشلیم ممکن است کلیسای اولیه را دوست نداشته باشند، اما در اعماق وجود آنها می‌خواستند مانند این کلیسای پر از روح باشند. دوستان: هنگام عبادت، شیرینی عیسی را به اطرافیان خود منتقل می‌کنیم.

این من را به نقطه 4 هدایت می‌کند: کلیسای در حال رسیدن.

یک کلیسای مملو از روح باید کلیسای در دسترس باشد. بشارت ثمره روش مطالعه کتاب مقدس، مشارکت و عبادت ما است. مردم اورشلیم دیدند که ایمانداران چگونه زندگی می‌کنند و می‌خواستند بدانند چرا. این همان چیزی است که وقتی روح خدا در کار است اتفاق می‌افتد. اثرات کار روح به جامعه اطراف ما سرایت می‌کند. اعمال رسولان ۲:47b بیان می‌کند: ”و خداوند روز به روز بر تعداد آنها که نجات می‌یافتند می‌افزاید.“

شاید این جمله را شنیده باشید که ”همیشه موعظه کنید و در صورت لزوم از کلمات استفاده کنید.“ این گفته به اشتباه به فرانسیس آسیری نسبت داده شده است. در آن مقداری حقیقت وجود دارد. تأکید این نقل بر سیره مؤمنان است. این نقل قول می‌گوید که ما باید زندگی خود را به گونه‌ای بگذرانیم که پروردگاران را تسبیح کنیم تا خود رفتارمان موعظه کند. چرا اینو بیرون میارم؟ زیرا هنگامی که ما متن امروز خود را می‌خوانیم، ممکن است فکر کنیم که خداوند هر روز افراد را بدون بشارت اضافه می‌کند. اما این اشتباه است و برخلاف آنچه کتاب اعمال رسولان درباره آن است. بلکه می‌بینیم که این کلیسای مملو از روح نیز یک کلیسای میسیونری بوده است.

همانطور که بعداً در مجموعه خود خواهیم دید، مؤمنان اولیه کلیسا هر جا که می‌رفتند، هم در رفتار و هم در گفتارشان بشارت می‌دادند. بنابراین، نقل قولی که من فقط به آن اشاره کردم باید این باشد: «در گفتار و عمل موعظه کنید».

چرا؟

زیرا خداوند به این ترتیب تعداد نمازگزاران را به کلیسا اضافه می‌کند.

و همچنین، همیشه به یاد داشته باشید که به خداوند اعتبار بدهید.

هرگز فکر نکنید که رشد کلیسا نتیجه کار شماست.

به یاد داشته باشید که رفتار و گفتار شما ابزاری است که خداوند از آنها برای جمع آوری عبادت کنندگان برای خود استفاده می‌کند.

نتیجه:

چهار علامت کلیسای مملو از روح می‌تواند به ما کمک کند تا خودمان را هم به عنوان یک کلیسا و هم به عنوان یک فرد ایماندار در One Voice ارزیابی کنیم. اگر خودمان را کلیسایی پر از روح بدانیم، آیا کلیسایی هستیم که کتاب مقدس را مطالعه می‌کند؟

آیا ما یک کلیسای مشارکتی هستیم؟

آیا ما یک کلیسای عبادت کننده هستیم؟

آیا ما یک کلیسای رسیدن هستیم؟

دوستان اگر شما هم مثل من هستید این متن به ما کمک می‌کند تا متوجه ضعف های زندگی خودمان شویم.

من و شما چه خواهیم کرد تا با این چهار عنصر متصل علامت گذاری شویم؟

اول، ما باید انجیل نجات را که رسولان تعلیم و موعظه کردند، به خاطر بسپاریم.

انجیل به خوبی در اعمال رسولان 4: 12 خلاصه شده است که می‌گوید:

12 ”و در هیچ کس دیگری نجات نیست، زیرا هیچ نام دیگری در زیر آسمان به مردم داده نشده است که به وسیله آن نجات یابیم.”

این یعنی چی؟

منفی، به این معنی است که هر کسی که عیسی را به عنوان نجات دهنده و خداوند خود نداشته باشد، هلاک خواهد شد.

و به طور مثبت، به این معنی است که کسانی که از گناه خود توبه می‌کنند و به عیسی اعتماد می‌کنند، زندگی ابدی دارند.

و با این چه کار کنیم؟

خوب، ما باید خدا را ستایش کنیم که گناهکارانی مانند ما را نجات داده است.

و از عشق به کسانی که در حال نابودی هستند، باید به اقوام، دوستان، همسایگان و همکاران نجات نیافته خود که به شدت به این مرزده نجات نیاز دارند، برسیم.

ما باید آنها را به توبه و ایمان به عیسی مسیح برای نجات فراخوانیم.

دوم، باید به خاطر داشته باشیم که ما یتیم نیستیم.

خدای پدر و خدای پسر روح القدس را فرستادند.

روحی که به ما داده شده روح حقیقت است، یاور و تسلی دهنده ای که ما به آن نیاز داریم.

بشنوید که عیسی در یوحنا 14: 16-18 چه می‌گوید.

16 «من از پدر خواهم خواست و او یاور دیگری به شما خواهد داد تا تا ابد با شما باشد.

17 حتی روح راستی که جهان نمی‌تواند او را بپذیرد، زیرا او را نه می‌بیند و نه می‌شناسد.

شما او را می‌شناسید، زیرا او با شما ساکن است و در شما خواهد بود.

18 من شما را یتیم نخواهم گذاشت. من میام پیش شما.”

برادران و خواهران، سخنانی که من خواندم وعده ای بود که اکنون محقق شده است.

ما روح خدا را با خود و در خود داریم.

تنها چیزی که ما نیاز داریم تسلیم شدن به اقتدار و رهبری اوست.

ما می توانیم از او انتظار داشته باشیم که کارهای بزرگی را در درون و از طریق ما انجام دهد در حالی که ما کارهای بزرگ را برای او انجام می دهیم. این درک به ما کمک می کند کلیسای باشیم که کتاب مقدس را مطالعه می کند، کلیسای همیار، کلیسای عبادت کننده و کلیسای در دسترس. زیرا معنای کلیسای پر از روح این است.

بباید دعا کنیم که به عنوان کلیسای پر از روح به رشد خود ادامه دهیم.

خداوند عزیز، ما تصدیق می کنیم که از بسیاری جهات شکست خورده ایم، زیرا فراموش کرده ایم که به روح شما وابسته باشیم.

لطفاً ما را به خاطر تسلیم نشدن به روح خود ببخش و ما را در مطالعه کلام، مشارکت و عبادت شما با یکدیگر کمک کنید تا به او تکیه کنیم.

همچنین، به ما کمک کنید تا زمانی که به سوی گمشدگان دراز می کنیم، کلیسای باشیم که توسط روح هدایت می شود.

و ما این همه را با اعتماد به نام پدر، پسر و روح القدس دعا می کنیم، آمین!